

Ontslag

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepsschrift van 1 september 2011, bij de commissie ingekomen op 2 september 2011, is appellante in beroep gekomen van een besluit van verweerster van 25 juli 2011, waarbij zij is ontslagen per 1 november 2011. Van verweerster is een verweerschrift ontvangen. Beide partijen hebben producties overgelegd.

Op 9 december 2011 heeft te Eindhoven ten overstaan van de commissie de mondelinge behandeling plaatsgevonden. Beide partijen waren daarbij aanwezig, appellante bijgestaan door haar gemachtigde, verweerster vertegenwoordigd door de heer ....., directeur VMBO bij verweerster, en haar gemachtigde.

2. De feiten.

Appellante, geboren op 30 april 1948, is per september 1990 benoemd tot leraar aan het ..... College, thans het ..... College te ..... Blijkens de benoemingsakte van 29 april 1994 is appellante ingaande 1 februari 1994 benoemd in vaste dienst voor het geven van onderwijs in het vak of de vakken waarvoor zij een wettelijke bevoegdheid bezit. Appellante is bevoegd voor het vak Huishoudkunde, dat thans valt onder het profiel Zorg en Welzijn (Z&W). Voor andere vakken is zij niet bevoegd.

Vanaf het jaar 2000 worden aan appellante lessen in de vakken Handel en Administratie (H&A) en Wiskunde opgedragen onder meer omdat appellante vanwege een ondergane operatie fysiek moeite heeft met de lessen Huishoudkunde. Na een ongeval in 2007 ondervindt appellante ook beperkingen bij staan en lopen.

In het schooljaar 2009-2010 worden appellante naast lessen H&A en Wiskunde ook enkele lessen Z&W opgedragen. Na een functioneringsgesprek, waarbij nogal wat kritiek op het functioneren van appellante naar voren kwam, heeft appellante zich op 8 december ziek gemeld. In mei 2010 wordt aan appellante meegedeeld dat zij in het schooljaar 2010-2011 uitsluitend belast zal worden met lessen in Z&W. Een verzoek van appellante om uitsluitend te worden belast met lessen H&A wordt op 25 augustus 2010 afgewezen, waarna appellante zich eind augustus 2010 heeft ziek gemeld.

Nadat in januari 2011 een werkplekonderzoek is verricht door een arbeidsfysiotherapeutisch deskundige en de bedrijfsarts is door deze geconcludeerd dat appellante, na aanpassing van de werkplek met enkele sta-zitstoelen met inachtneming van haar beperkingen arbeidsgeschikt is voor het uitvoeren van haar werkzaamheden in de sector Z&W.

Vervolgens is door appellante een deskundigenoordeel gevraagd bij UWV. Uit het naar aanleiding hiervan opgemaakte verzekeringsgeneeskundige rapport d.d. 6 april 2011 en arbeidskundig rapport d.d. 5 mei 2011 blijkt dat het oordeel van de bedrijfsarts wordt gedeeld en dat appellante niet arbeidsongeschikt is.

Appellante is op 10 mei 2011 opgeroepen om werkhervatting te komen bespreken. In reactie hierop heeft appellante zich op psychische gronden ziek gemeld.

Bij besluit van 23 mei 2011 heeft verweerster de salarisbetaling per 26 mei 2011 stopgezet.

Op 15 juni 2011 heeft de bedrijfsarts geadviseerd dat appellante onverminderd arbeidsgeschikt is. Appellante heeft wederom een deskundigenoordeel gevraagd bij UWV. Dit oordeel, gegeven op 12 juli 2011, luidde dat appellante niet arbeidsongeschikt was.

Bij brief van 29 juni 2011 heeft verweerster appellante in kennis gesteld van haar voornemen om de arbeidsovereenkomst te beëindigen op grond van ongeschiktheid voor de door haar uitgeoefende functie als bedoeld in artikel 9.a.5. onder b. van de CAO VO, en, subsidiair, op grond van omstandigheden van gewichtige aard die redelijkerwijs geacht moeten worden met het oog op de belangen van de instelling en van het onderwijs de mogelijkheid van het dienstverband uit te sluiten.

Appellante heeft tegen dit voornemen schriftelijk verweer gevoerd, waarbij zij slechts aangeeft dat zij het met het ontslag niet eens is. Bij besluit van 25 juli 2011 heeft verweerster appellante ingaande 1 november 2011 op de in de voornemen-brief aangeduide gronden ontslag verleend.

3. De standpunten van partijen

Appellante heeft aangevoerd dat verweerster haar in redelijkheid geen werkzaamheden kan opdragen in Z&W. Door dit wel te doen heeft verweerster gehandeld in strijd met artikel 18.2 van de CAO VO en niet als een goed werkgeefster. Aan appellante is ten onrechte geen gelegenheid gegeven om zich fatsoenlijk in te werken binnen Z&W. Omdat appellante nog

nauwelijks in staat is geweest om docenttaken binnen Z&W uit te voeren kan niet tot ongeschiktheid worden geconcludeerd. Tenslotte heeft appellante erop gewezen dat zij tot op heden door fysieke en emotionele beperkingen niet in staat is werkzaamheden binnen Z&W te verrichten; haar leeftijd, verminderde flexibiliteit en het zich moeilijker eigen kunnen maken van nieuwe lesstof e.d. spelen haar parten.

Verweerster stelt daar het volgende tegenover. Sinds augustus 2006 is verweerster steeds sterker gaan vasthouden aan de eis dat de lessen dienen te worden gegeven door bevoegde leraren. Daarom zijn aan appellante in 2009 weer enkele lessen opgedragen in het vak waarvoor zij bevoegd is. Daarbij is er rekening mee gehouden dat zij die lessen geruime tijd niet meer had gegeven; zij was vrijgesteld van andere docenttaken en kreeg binnen haar jaartaak een lesuur minder. Verweerster heeft aan appellante wel een redelijke regeling aangeboden waarmee zij passende werkzaamheden zou gaan doen, waarna zij na een periode van Bapo-verlof in de loop van 2012 met FPU zou gaan. Appellante heeft dit geweigerd. Ten onrechte heeft appellante zich steeds beroepen op arbeidsongeschiktheid wegens fysieke ongemakken; tot twee maal toe heeft een deskundigenoordeel appellante op dit punt in het ongelijk gesteld. De voor de werkplek door een arbo-deskundige aanbevolen maatregelen zijn getroffen. Uit alle feiten en omstandigheden blijkt, aldus verweerster, dat appellante niet beschikt over de eigenschappen, de mentaliteit en instelling, die noodzakelijk zijn om haar functie van docent Z&W te vervullen.

4. De motivering

Blijkens de Akte van Benoeming is appellante aangesteld tot leraar voor het geven van onderwijs in de vakken waarvoor zij een bevoegdheid heeft. Het uitgangspunt bij het opdragen van werkzaamheden is dat, tenzij zich een zeer bijzonder geval voordoet, aan een leraar lessen kunnen worden opgedragen, waarvoor hij of zij bevoegd is, dus in het geval van appellante met name ook in de sector Z&W. Dit uitgangspunt is ook opgenomen in de CAO VO, waarvan artikel 18.2., vijfde lid, bepaalt dat de werknemer verplicht is de werkzaamheden behorende bij de functie waarin hij is benoemd op zich te nemen. Verweerster voert sedert 2006 het beleid dat, zoveel als mogelijk is, lessen worden gegeven door daartoe bevoegde leraren. Dit beleid berust op striktere regelgeving en strikter toezicht daarop met betrekking tot het onbevoegd lesgeven. Dit beleid is op zichzelf niet onjuist of onredelijk.

De commissie deelt niet de mening van appellante dat dit in haar specifieke geval anders zou zijn. De omstandigheid dat appellante vóór 2009 een aantal jaren geen lessen meer in Z&W heeft gegeven acht de commissie niet van dien aard dat verweerster appellante niet meer met deze, maar uitsluitend nog maar met andere, onbevoegde lessen zou moeten belasten. Medische redenen, in verband waarmee destijds ook aanleiding was gevonden om appellante andere, onbevoegde lessen op te dragen, zijn blijkens het, hierna nog te noemen, medisch onderzoeksverslag en deskundigenoordeel van UWV niet (meer) aanwezig. Ook de gevorderde leeftijd van appellante, waardoor het haar moeilijk zou vallen om zich het lesgeven bij Z&W weer eigen te maken, acht de commissie geen omstandigheid, op grond waarvan de lesopdracht onredelijk was. Hierbij wordt in aanmerking genomen dat verweerster de hervatting van de lessen in Z&W vergezeld heeft laten gaan van maatregelen om appellante te faciliteren. Appellante van haar kant heeft zich steeds tegen het geven van lessen in Z&W verzet en van haar kant geen voorstellen gedaan of acties ondernomen die haar beter in staat zouden stellen het lesgeven in Z&W weer op te pakken. De commissie is derhalve van oordeel dat het besluit om appellante te belasten met lessen in Z&W op zich niet onredelijk was.

Vervolgens oordeelt de commissie dat appellante niet kan worden gevolgd in haar standpunt dat zij wegens ziekte of gebrek niet in staat is de haar opgedragen lessen Z&W te verzorgen. Appellante heeft hieromtrent tot twee maal toe een deskundigenoordeel van UWV gevraagd. Dit oordeel luidde steeds dat appellante arbeidsgeschikt was voor de haar opgedragen werkzaamheden. De commissie merkt daarbij op dat blijkens het medisch onderzoeksverslag van 12 juli 2011 bij dit deskundigenoordeel uitvoerig aandacht besteed is aan de psychische klachten, die volgens appellante haar zouden verhinderen les te geven in de sector Z&W. Daarbij is ook informatie betrokken van de behandelend psycholoog.

Van de kant van appellante is ook verder geen medische verklaring of iets dergelijks naar voren gebracht dat steun zou kunnen geven aan haar standpunt dat sprake is van ongeschiktheid wegens ziekte of gebreken voor de haar opgedragen werkzaamheden.

Appellante heeft sinds haar weer het geven van lessen in de sector Z&W is opgedragen in houding en gedrag ondubbelzinnig laten blijken dat zij zich daartoe niet in staat achtte. Nu geen sprake was van een toestand van ongeschiktheid wegens ziekte of gebreken als bedoeld in artikel 9.a.5. onder e van de CAO VO, kon verweerster naar het oordeel van de commissie op goede gronden concluderen dat de situatie als bedoeld in onderdeel b. van dit artikel: *onbekwaamheid of ongeschiktheid van appellante voor de door haar uitgeoefende functie, uit andere hoofde dan ziekte of gebreken*, van toepassing was. Appellante volhardde immers hardnekkig in haar houding dat zij de haar opgedragen lessen niet kon geven en was er blijkens haar reactie op voorstellen van verweerster op uit tot aan het bereiken van haar pensioen in het voorjaar van 2013 bij verweerster in dienst te blijven zonder deze lessen te geven. Terecht heeft verweerster dus gemeend dat appellante ervan blijk heeft gegeven niet te beschikken over de eigenschappen, de mentaliteit en instelling, die noodzakelijk zijn om haar functie van docent Z&W te vervullen.

De door verweerster aangevoerde ontslaggrond heeft zich dus inderdaad voorgedaan. De commissie ziet geen bijzondere redenen op grond waarvan verweerster gelet op alle omstandigheden van het geval het ontslag achterwege had dienen te laten.

Op vorenstaande gronden is de commissie van oordeel dat het beroep ongegrond is.

5. De beslissing

De commissie voornoemd:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze beslissing is gegeven in Eindhoven op 9 december 2011 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. A.A.M. Mollee, drs. J.A.M. Buijs, mr. J.M.J. Godrie en dr. H.A.P. Wolfhagen, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.